

Szerkesztőségi iroda:

Főpiac, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Még jelenik ezen lap helen-
kint kétszer:
csütörtökön és vasár nap

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

A helyzethez.

(-) Mégis csak különös, hogy a politikai válságok közepette, a nagy európai harcias bonyodalomak küszöbén „helyzetéről” írunk. Lehet-e most egyetlen szóval is megállapodásokról beszélni? Valóban nem.

A különféle variációk, melyek háborúról, békéről, okkupációról, orosz-török szövetségről, konferenciáról, stb. stb. tele tölték a levegőt, egyik ámulatból a másikba ejtenek, egyik kombinációt a másik után szülik. S mikor végre már azt hínők, hogy kezünkben van az események szála, akkor csak előáll ismét egy új variáns és halomra dönti minden szépen ki-gondolt számításainkat.

Albrecht főherceg Bécsbe utazott. Nyilván a bekövetkező mozgósítás kérdésében értekeznek a tábornokokkal. Ez tehát jó jel. A másik percben azonban értesülünk, hogy Gorcsakoff igen jó indulatú és békés sürgönnyel válaszolt még az angol parlamentnek is.

Andrássy gróf ultimátumot küldött az orosz udvarhoz, melyben kereken kijelenti, hogy nem tűri „békében” sem Bulgáriának, sem a dunai váraknak hosszabb időn át való megszállását. Ez nézetünk szerint beválhat „ultimátumnak”, hisz Oroszország politikai céljainak kardinalis pontját képezi a kérdés alatti várak megszállása s Bulgária elfoglalása. S mégis megtörténhetik, hogy az orosz válasz erre az erőlyes tiltakozásra is „békés hangulatu” lesz.

Mi minden meg nem történik ma a nap alatt?!

Törökország ereje végkép kimerült. Az angol diplomácia épen akkor hagyta cserbe, a mikor legnagyobb szüksége lett volna rá: a döntő pillanatban. Az e miatt támadt elkeseredés közel vitte a portát saját ellenségéhez s hajlandó tette oly engedményekre, melyek európai érdekekbe ütköznek. Anglia be is küldte a hajóhadát a Dardanellákba. Nyilván való tehát az orosz-török szövetség. S alighogy ezt bevégzett ténynek kezdők tekinteni, ime jön a

konstantinápolyi tudósítás, hogy a szultán — szemben az elkerülhetlen orosz bevonulással — vagy ázsiai területre, vagy a Herceg-szigetre költözik át. Tehát az orosz szövetségesek elől ellenséges angol flották közelébe akar menekülni, mintegy nyilvánvaló tanúságul annak, hogy oltalom és biztonság tekintetében többre becsüli az ellenségének híresztelt angol serget, mint a „szövetséges” oroszot.

Ez a két, egymással homlokegyenest ellenkező hír tartja magát ma is. Igazodjék el rajta, a ki tud.

Másfelől Oroszország határtalan követeléseivel csaknem pisztolyt szeggett monarchiánkra. Ezen nyilvános provokáció elől alig lehet több becsülettel megvárni. S talán célszerűbb is volna most fegyvert ragadni, mikor Oroszország roppant veszteségei, a háború-okoza t-temes kiadásai miatt csak kevés időre s addig is igen nagy nehézségek mellett fogadhatja el monarchiánk hadüzenetét s mikor előreláthatóan jelentékenyen megkönnyítne akcióink sikerét az angol hatalom kooperációja Oroszország — szakértők által felvéve — már eddig 200 ezer ember veszteséget és 2 milliárd rubel kiadást mutat fel.

Egy eshetőleges háború alkalmával nem egészen lényegtelen ezen körülmény sem.

Mikor tehát monarchiánknak mindkét fele a legösszintébb örömmel üdvözölheti az orosz követelések ellen tett tiltakozás után járó akciót; mikor be kell látnunk, hogy érdekeink még a háború szerencsétlen kimenetelénél is nagyobb veszélyben forognak, ha a győzelmes orosz kezében hagyjuk Bulgáriát s a Dunát halálos ellenfelünk birtokában látjuk; mikor minden jel arra mutat, hogy akcióink számunkra elégtétel leend: akkor elől nek a szomszéd atyafiak s eltele a háború rémeivel, békét hirdetnek s javszékelésekkel töltik be a levegőt a háború ellen. Azon osztrák lapok beszélnek így most, a melyek tavaly kivont karddal és töltött fegyverekkel akartak rohanni „érdekeink megvédéséért” a háboruba.

Nem teljes-e a zavar?

— Köszönöm! — felelé a leány, kezét nyugtva, melyet Cimeresi udvariasan ajkainak meleg, csattanó csókjával illelt.

— A viszontlátásig, kedves! Holnap majd beszélünk az esküvőről. Jó korán tisztába jövőnk mindennel, hogy annál hamarabb boldogok lehessünk, — szavala meglegedetten Cimeresi, mialatt kifelé haladt.

— Isten önnel, uram!

— Isten veled, menyasszonyom! — szólt rendkívül sugárzó arccal az ajtótól még egyszer viszsza tekintve Cimeresi s ezzel elsiegett.

A leány egyedül maradt.

Ekkor elmélázott, elgondolkodott a történetek felett.

— Menyasszony! Vajjon egy óra alatt menyasszony lehet a leány, ki két év óta él nyomor s szenvedés közepét?

S midőn e kérdés ötlött eszébe, hirtelen erős kétely támadt lelkeben.

Kezdett habozni, kezdett nem hinni a való-ságban.

Oly rohamosan az emberek mai nap még sem házasodnak. Előbb kutatják élettársuk erkölcsi s vagyoni állapotát s csak akkor határozzák el magukat a fontos lépésre, ha már tisztába jöttek e kérdéssel.

S Cimeresi? Ő nem így tett, ő azonnal kezét nyújtotta az árvának; nem volt kíváncsi tudni egyetmást annak korábbi életéből.

Katinka — mert így hívták a leányt — mikor gyermeki észével meghányta-vetette elméjében ezeket, szeliden megrázza gyönyörű fejét s gazdag fűrtet hátraszitomta arcáról, mely öntépelődés alatt rendetlenül alakusztott s beárnyékolá nyílt homlokát.

— Nem, nem! ez nem lehet szerelmem, ez nem lehet komoly elhatározás. Ez csak hitszegés, ha-

Lehet-e a helyzetnek ennél bonyolultabb képét keresni?

Hogy aztán részünkről is hozzájáruljunk a bonyodalmas képlet előállításához: mi pedig veszekszünk, civódunk belügyi kérdéseink felett s azon gyönyörű honmentő gondolaton töprenkedünk: hogyan lehessen kormányt kormány után minél biztosabban és minél hamarabb megbuktatni.

Ez a helyzet képe ma.

Örvendenék, ha ennél világosabban és szebbet tudnánk felmutatni olvasóinknak.

* A vám és kereskedelmi szövetség törvényjavaslat mellett szavazott 219, ellene 183, távol volt 41 és így a kormány 36 szavazattöbbséggel győzött.

* **Mozgósítás Erdélyben.** Hír szerint az erdélyi katonai parancsnokság megkapta a rendeletet, mely szerint a legközelebbi napokban öt napi határidő alatt fognak berendeltetni az erdélyi részekben elhelyezett közös hadsereg összes tartalékosai és a honvédség szabadságosai. Ezt újságolta a „P. Napló”.

* **Az igazságügyminiszter** az 1875. 36. t. cikk hatályon kívül helyezéséről (vagyis a bírói függetlenség helyreállításáról) és a bírói fegyelmű ügyekről szóló törvényjavaslatokat legközelebb be fogja terjeszteni a képviselőháznak.

* **Az osztrák képviselőház** szombaton nagy többséggel 204 szavazattal 56 ellenében általános szabály elfogadta a tarifajavaslatot.

A baloldali klub néhány tagja közvetítő indítványt akar tenni, mely szerint a kávévám 22, a petroléumvám 5 forinttal állapíthatnák meg.

A keleti kérdés.

Béke lesz-e vagy háború? kérdi egész Európa és szemeli Bécsre függesztvék, hol napok óta folyik a tanácskozás, és folyik a küzdelem az ellentétes nézetek között. Mert a mióta Andrássy gróf tiltakozó jegyzékét Szentpétervárra küldte, csakugyan van béke és háborúpárt a legfőbb körökben. Ha információink nem csalnak, Andrássy gróf a háborút akarja, mint az egyetlen eszközt monarchiánk érdekeinek érvényesítésére; a vele szemben álló udvari klikk pedig, mely a szláv generalisokat, a cseh feudális arisztokraciát és a főhercegek

sonlóan az álmhoz, mely nem valósíthat meg soha, soha!

Cimeresi a világiak kinézésével bírt, azok pedig csak az ígérést s nem a tett emberét. Es Katinka lelkében mindinkább erősült azon meggyőződés, hogy veszély fenyegetik. Artatlanságában még nevet nem tudott adni a veszélynek, de sejtette, érezte s e borongós érzet óva intette a jövőre s különösen Cimeresivel szemben követendő eljárására nézve.

Katinka lassan-lassan tisztába jött a teendőik iránt.

Valóságos védelmi rendszert alapított meg az ármányokkal szemben, ha ugyan ármányoktól tart-hatott, (Cimeresitől kitelik az efféle is.)

Ó, habár Cimeresi elhatározásban nem hitt föltétlenül, de még nem is kételkedett egészen. Hátha tévedhet itéletében? Es ekkor szerencsésjét rombolta szét.

Azért megfontolta a körülményeket s csupán ovatosan akart haladni a bizonytalan uton, melyen üdvöt s kárhozatot egyaránt érhet el.

Elhatározta, hogy Cimeresi iránt csupán szíves és semmi több. Ha csakugyan nőül ve-endi, akkor megkíséreli ő is hűségében betölteni hitvatását, szeretni fogja a legemesebb férfiu, ki őt megmentette a nyomortól s az élet küzdelmektől.

Addig azonban nem dobja oda magát semminemű vágnak. Ha kell, élete árán is megmenekül a csábos évek lélekölő örvényétől, mely az erkölcsi megsemmisülést idézné elő.

Ebből láthatni, hogy Katinka nem volt ama könnyelmű, gondatlan leány, kit vakká tesznek a mulékony gyönyörök s szédítő évek.

E korán nyílt virágok élete: idő előtti kétségbeesés s reménytelenség, míg Katinka bizott jövőjében s hitte reményeinek megvalósulását.

TARCA.

Katinka.

— Beszély. —
(Folytatás.)

A leány reszketett; nem a belső öröm, hanem inkább az idegenkedés érzetétől.

Midőn az a mohó vágyal csókoló ajak ajkaira tapadt s a hévteljes élők karok szorosan átkulcsolák, valóságos félelemmel iparkodott eltávolítani magától Cimeresit.

A leány érezte — s ez arcára égő pirt csalt, — hogy ily hamar, ily rövid idő alatt annak a férfinak nagyon sokat engedett.

Igaz, hogy az nőül veszi őt, (Hiszékeny annyá!) a képmutató szavainak ne higj!) de addig jó lesz, ha örökedik tőle, (Na ebben igaz van!) távol tartja annyira, hogy szerencsésjét se jásza el, sőt inkább kiküzdje örökre.

— Kedves gyermekem! — mondá a leány védekezése után Cimeresi — maga (Minő bizalmas kezd lenni!) nagyon hideg völégénye iránt.

— Uram! a meglepetés jövőm jobbrafordultá-vál kiforgatott lényemből. Idő kell, míg megbarát-kozom a boldogság gondolatával. Azért kérem, hagyjon most el, majd holnap s mindennap meg-engedem, hogy néhány percre meglátogathasson.

— No nem bánom kicsikém, akarata szent előttem, habár idegenkedését nem értem. (Igazán?) Így völégény csak nem veszélyes egy menyasz-szony hírnévéré. (Már attól függ, milyen a völé-gény!) Egyébiránt én mint mondom, engedelmes-kedem. Ebből láthatja, mennyire tiszteltem ohajait. (Látjuk!) En tehát távozom, de holnap boldogsá-gtól elteltlen térek karjaiba (Már hogy is ne épen oda!) vissza, kedves egyetlenem.